

PERIÓDIC REGIONALISTA INDEPENDENT,
de Literatura, Art, Montepíos, Varietats,
Notícies y Anuncis

Direcció: MUNTANER, 112, 4.ta - 1.ª — Administració: TALLERS, 45, 1.^a

Jochs florals. - Subvencions

Ara fa dos anys vam publicar uns quants articles demostrant la necessitat de reformar los Estatuts de 'ls Jochs florals si 's vol que aqueixa institució, que ve á sèr com lo bressol ahont s' ha gronxat desde sos primers temps lo renaixement literari català modern, no decaygui sufrint la fatalitat que avuy pesa sobre 'l teatro regional á Catalunya.

Allò va sèr com lo veu de avís, y de llavors ensá se ha pensat per algú en introduhir modificacions en los capítuls que integran la manera de sèr de la mes antiga associació catalanista, entre las de nostres díes.

A fi y efecte de realisar innovacions, s' han celebrat reunions y sembla que encara n' hi haurá de altras.

Enterats de lò que 's proposa fèr, ó millor dit, per dur á cap lo que ja porta reformat y per' fèr lo que hi ha pendent de discussió, no valia la pena de molestarse ni de tocar uns Estatuts que ja permetían á 'ls Consistoris fèr lò que ara será d' obligació.

Opinem com nostre company *La Veu de Montserrat*: per estatuir que no s' imprimiran totas las obras premiadas, no calia trencarse 'l cap en reformar articles; per donar diplomas á 'ls adjunts á un marcat número d' anys; per establir un premi permanent á treballs en prosa, y cosas aixís, no veyem necessitat de tocar res; puig això és *peccata minuta* y no fa lograr res útil.

¿Per qué 's vol traurer la obligació de imprimir tot lo premiat? Per gastar poch quant no hi hagi fondos. ¿Perqué 's vol n los diplomas? Per donarse llustre, ridícul fins á cert punt.

Pero ¿aquets diplomas deurán costar diners? Donchs deixarse de diplomas inútils y fèr la impressió com ara, ab lo qual no 's gastará mes que escursant lo volum y gastant en los diplomas.

En lo que no estem d' acort ab lo setmanari vigatà, és en aprobar que no s' hagi acceptat la reforma per' que 's garanteixi la manera de'l secret previ de 'ls noms de 'ls autors premiats. Pèndrer precaucions en aquest particular és convenient y no afecta per res á

'l respecte de 'l Consistori. Hi afectana si 's tractès de prevenirse contra determinat Consistori; pero tractantse de Consistoris que encara han de náixer, no hi ha ofensa per' cap. A mes, això és convenient, perquè s' han donat cassos de saberse avans de 'l plasso noms de certs autors premiats. En aquest punt creyem que s' hauria de sèr molt exigent.

Pero la reforma ha de anar mes á fons: ha de tenir importancia trascendental, y per lograr això és forçós recordarse de que lo principal en un certamen literari és que 'ls que hi concorrin sápigán de lletra; y saber de lletra vol dir saber escriurer, y per' escriurer s' ha de saber gramática, y sense gramática no existeix llengua, y sense llenguatge no hi manera de expressarse be.

Això y aumentar lo prestigi de 'ls Consistoris y de 'ls mestres en Gay saber, ha de sèr la base reformadora. Remetem á 'l lector a 'ls articles citats que surtiren en los números de Janer de 1895, segurs de que qui se 'm enteri será de nostre parer.

Y prou de Jochs florals, per ara.

* * *

Passem á un altre assumpto que 'ns vé á la memoria ara que tractem de cosas de gramática (que suposa instrucció) y de subvencions (que 'ls Jochs florals també 'n tenen.)

Lo assumpto indicat és de instrucció pública en societats particulars subvencionadas per la Diputació.

Va tractarlo l' altre día en sessió pública 'l distingit diputat provincial D. Joseph Espinós, qui ab motiu d' haver presidit certas festas oficials ó repartos de premis, ha sapigut que hi ha ateneos y altras societats obreras que están subvencionadas per la Diputació á pesar de que no ajustan á la lley de Instrucció la manera de donar la ensenyansa.

Y que això és cert, no pót daptarse.

Poch temps fa va ferse evident en l' Ateneo de Gracia, que cobrava subvencions donadas contravenint la lley de Septiembre de 1859, 'ls reglaments vigents y Reals decrets y altras disposicions.

També fa poch temps que un Ateneo creat ab lo preferent objecte de fer comedias, balls y tenir billars, demanaba subvenció, que la lley no permet se li dongui.

¿Hi ha res mes natural que demanar lo compliment de las lleys? ¿Sembla que no? ¿vritat? Donchs no faltan periódichs, tan cegos, ó parcials, ó de banderia, que perque 'l Sr. Espinós demana que 's miri si entre las subvencions concedidas n' hi ha á establiments que donguin la ensenyansa no ja en sentit contrari á las disposicions legals sobre la materia, sino fins contrariant la Constitució de l' Estat, fan véurer que s' esborronan, y critican que en una Corporació seria 's vulga fer imperar la serietat y la llei.

No envejem lo calificatíu de que 's fan merexedors dits periódichs, y preferim felicitar á 'l diputat don Joseph Espinós y á quants l' apoyan, per la enteresa ab que en la sessió darrera de la Diputació provincial volgueren que 's miri qui cobra ab llei, y qui no te escrúpols en embutxacarse diners de la provincia de una manera hipócrita y solapada que 'ls permet destinar cantitats á fins que no són certament dignas de alabansa.

P. DE R.

Esirenos catalans

Romea.—*Faixa ó caixa*, comedia en un acte, escrita en prosa per D. PERE REIG Y Fiol.

Nosaltres prou voldriam dir molt en favor d'aquest autor; pero desgraciadament, cada vegada que s' efectúa un estreno d'obra seva, las condicions d'ella nos privan d'alabar-lo. No és nostra la culpa.

Faixa ó caixa és lo de menos valor de tot lo de *poch preu* que ha escrit D. Pere Reig y Fiol.—Jo.

Revisia teatral

Liceo.—*Samson et Dalila*, ópera en tres actes y quatre quadros, lletra de F. Lemaire y música de C. Saint Saëns, estrenada la nit de 'l dissapte 9 de 'l corrent.

L' importancia que musicalment considerada té aquesta obra, 'ns obliga á surtir de 'ls estrets limits d' una revisia. Per això fer, tractarem de sos mérits en article apart, emitint en ell nostra humil opinió respecte 'ls variats punts de vista de l' obra.

Lo que si no podem deixar de dir en aquet lloch, és lo molt aplaudits que foren la Srta. Campodonico, y 'ls senyors Cardinali y Puigjaner en la interpretació de 'ls personatjes de *Samson*, *Dalila* y el *Gran sacerdot*, respectivament.

Lo Mtre. Campanini s' acreditá d' ésser un director de primera fila per la manera de conduhir la orquesta, y de músich de fondos coneixements técnichs per son primorós treball en fèr resaltar las innumbrables bellessas que conté la partitura de l' autor d' *Ascanio*.

Per aixó 'l públich freneticament l'aplaudí, fentlo presentar molts vegadas en escena y demanant la repetició de 'ls inspiradissims bailables de 'l tercer acte.

Totas las decoracions son novas. ¡Rasgo d' increible esplendides per part de la Junta de Govern d'aquet teatre que tant nos té acostumats á certas incomprensibles economías que redundeixen en desdoro de 'l art!

Ara s' ha vindicat.

Val mes tart que may.

Y las encarregá á dos pintors de reconegut talent, aplaudits de nostre públich y admirats de tot Espanya: Soler y Rovirosa y Vilomara.

No som nosaltres que hem de buscar detalls, tochs, ratllas que treuen la propietat arquitectónica, desarmonisantla, desorientant d' eix modo, las trascendentals in-

vestigacions históricas d' épocas determinadas fetas per l' arqueólech, no: sols busquem en lo teatre l' impressió estètica que 'ns ofereix l' art dintre 'l convencionalisme de l' acció dràmica.

Y això ho trobem en las tres primeras de Vilomara.

Escampant á dojo la llum (primer acte) fa fitxi 'l públich sa atenció y 's trasporti á temps que resta encara en la penumbra y atmiri la manera d' ésser d' edats passadas. Totas tres són dignas de la reputació de que gosa 'l Sr. Vilomara.

Ab tot això, hont admira 'l públich lo poder màgich, la virtualidad de la escenografia, portat á l' extrem de lo increible, és en l' últim quadro de 'l tercer acte.

Aquí es ahont ha llensat lo mestre Soler y Rovirosa tots los colors de sa paleta y 'l caudal inmens de recursos que posseheix pera impresionar a'l públich.

Lo derrumbament de 'l temple de Dagón, calculat y ajustat ab tanta precisió, combinat de tal manera que totas sas parts respongün á lo que la historia mitj nos deixa véurer, acreditaria á son autor de millor escenógrafo d' una nació si ja no sapiguessim que 'l mestre Soler és lo primer escenógrafo d' Espanya.

L' efecte que produheix á l' espectador no s' explica: se ha de véurer.

Rebin, donchs, nostres amichs, la mes coral felicitació de Lo TEATRO CATALA que 's congratula sempre que pót honrar sas planas ab lo nom de tan distingits payans.—A. DE LA FLORIDA.

Circo Barcelonés.—S' ha posat en escena lo drama de 'l Sr. Fola, *La Pilarica* que ha estat un nou exit per l' autor y pera 'ls artistas.

Lo Sr. Fola fou cridat á escena cad' acte junt ab lo senyor Fages que va interpretar perfectament son paper. La Sra. Tarés y la Srta. Molgosa estigueren acertadas y 'ls Srs. Muñoz y Molgosa 's vejeren aplaudits y tots ben secundats pe 'ls demés.

Com diem, un éxit, y merescut, sobre tot pera 'l senyor Fola Iturbide.—P.

Romea.—La obra *Maria Rosa* interpretada pe 'ls actors d' aquesta casa, va resultar mitjanament com se sol dir.

Lo Sr. Borrás (D Jaume) va esforsarse en desempenyar lo paper de protagonista, posant de manifest bastant caudal de condicions Pero és encara poch expert per representar lo galan en obras tan difícils y de tanta comparació com lo celebrat drama de Guimerá. Si la funció tingüés caràcter de societat particular, podria alabarse: 'sent en teatre de empresa, és un xich atrevit no anar sempre ab peus de plom. No precipitarse, que *nó se ganó Zamora en una hora*.

Las Sras. Ferrer y Munné, com sempre, envejables.

Bastant bè 'ls Srs. Santolaria, Serrallara, Rubio, Capdevila (Ll)... y sobre tot lo Sr. Daroqui, qui és un genérich de bona fusta

L' autor fou cridat; mes no va presentarse.—Jo.

Eldorado.—*Las malas lenguas*, sarsuela en un acte y tres quadros, lletra de Lucio y Arniches y música de Xavier Jimenez, fou estrenada en aquest teatre a'l divendres 8 de 'l corrent.

D' argument senzill y desarrollat ab molta desenvoltura es l' obra de 'ls reputats libretistas, hont hi han abocat á torrents la sal de la gracia junt ab la picardia de bon género.

L' espectador está constantment iniciántseli la rialla á 'l sentir tan devassall de xistes.

Lo Mtre. Jimenez s' ha equivocat.

L' execució de primera.

Tots los artistas volgueren contribuir á 'l bon exit de l'obra

Las Sras. Campos y Garcia y 'ls Srs. Pinedo, Gamero, Fuentes y altres que no coneixem, reberen calurosos aplausos de 'l públich.

Se 'ls merexian.

L'orquestra dirigida pe 'l mestre Cotó, molt be.—FLO-
RIDA.

Circo Espanyol.—Anys ha que no havíam sentit la sarsuela *El sargento Federico*. Es obra de merit que recorda 'l temps millor de la escena lirich dramática moderna y per això mereix aplauso la empresa d'aquest teatro á 'l ressucitarla. En dita producció sol distingir-se la simpática Srta. Valdés, obteint justos aplausos com aixis mateix la Srta. Silvestri y 'l conciensut artista Sr. Guzmán, encarregats respectivament de 'ls papers de protagonista, promesa y rey.

Los demes, fluixets; y 'ls coros, á voltas massa forts y á voltas regulars.—S. SALA.

Entre companys de professió

Dos paraulas y prou: la cosa las mereix. L'assumpto és entre periodistas de professió, no periodistas purament de industria.

Nos referim á dos setmanaris catalanistas; á *La Costa de Llevant* y *L'Oloti*, periódichs que segueixen la bandera de la Patria catalana y que, com nosaltres, tenen de 'l periodisme un concepte bastant mes elevat de aquells que abundan massa, porque no tenen altre mira que lograr grau circulació encara que siga rebaixant la dignitat de la premsa.

L'Oloti y *La Costa de Llevant* son companys dignissims: sostenen sanas idees: són setmanaris de bona rassa: están inspirats sempre pe 'l noble amor á la regió: procuran com pe 'l seu lo d'aquesta, *La veu del Montserrat* y altres no inficionats pe 'l corruptor mercantilitisme.

Ara acaban de donar nova mostra de son lloable afany per enaltir á la premsa; puig ab las reformas fetas desde Cap d'Any, colocan la fama seva mes alta de lo que ja ho estava.

Son dos campeons que coincideixen bastant ab nostras idees en punt á catalanisme, motiu que 'ns impulsa á felicitarlos per la importancia que ab sa transformació han lograt adquirir entre la premsa de Catalunya.

Inútil creyem dir que desitjem tingan prospepitat, lo que equival á manifestar una vegada mes per part nostra la simpatia que 'ns inspiran los que pe 'l periodisme—y deixantse de fins purament especulatiu—ansian lo triunfo de 'l regionalisme.

Secció de'l Birotécnich

Sé un fet que demostra la poca consideració ab que á voltas són tractats los artistas y las artistas de teatro.

Vaig á permetre'm censurar-lo, porque mereixen censura y fortal los que van tolerar que 's dugués á efecte.

Era en una població de la provincia de Girona, en la que hi funciona una companyia en la qual hi figura una dama qu'ha treballat en nostre Liceo.

Donchs lo dia de Nadal á la tarde van fer funció [horror, furor, terror], ab una entrada de déu duros; y acabada la tasca, van haver de marxar á peu á un poble veí, á las foscas, ab fret y vent á guanyarse 'l sopar, per treballar devant de quatre estaquiots que entre tots van produhir [esgarriat, lector], van produhir vuyt duros.

Y per postres van dir a'ls soferts y aplaudits artistas, que per tornar á treballar y per lo tant á tocarne de frescos... haurian d'esperar a'l 10 de Janer.

¿Qué 's pensa qui ho va tolerar que un artista de teatro, y mes si és senyora ó senyoreta, son camaleons, que viuhen de l'ayre?

De'l balans teatral fet per un setmanarl, apareix que l'any passat s'estrenaren 124 obras teatrals catalanas.

Vuytanta sis d'ellas s'han estrenat en teatros públichs y particulars de Barcelona, y trentavuy en varias poblacions.

Molta cantitat, poca calitat.

Molta palla, poch grá.

Molt bo per' cremar, poch digne de ser alabat.

Resultat de'l balans: poch mes que zero.

¡Quins comentaris mes tristos podrian fersel!

Pero no estich per mals de cap

Per 'xò deixo la ploma y agafo las eynas de l'ofici.

Lo POLVORISTA.

Secció de Montepíos

Hi havia un polítich que per las sévas conveniencias deya «primer es lo partit que tot» y tenim entès que hi ha Montepío, és á dir, una Junta Directiva, que suposem haurá dit primer es fer l'home ans que aténdrer a'ls malalts.

Diem això, porque sembla que 'ls fondos que l'aludit monte tenia destinats á malalties, ben segurets y á sa disposició a'l primer moment que fossen necessaris, en la Caixa de Ahorros, devengant á més un interès, varen ésser colocats en la suscripció de l'últim empréstit nacional. Lò que no sabem, á nom de qui 's va fer la suscripció y si la Junta Directiva tenia facultats; aixis com tampoch, com se las arreglará per' atendre a'ls malalts, si arriba 'l cas de no haverhi fondos destinats á aqueixos.

Nosaltres ja suposem que la tal Junta recorrerà á un de'ls dos medis següents: ó fer esperar lo cobro de las pólissas, ó fer una transferencia de'l fondo d'impossibilitats. Un y altre cas podem arribar; pero també pot arribar que 'l día de junta general hi hagi algún socio que, creyentse perjudicat, aixequi la llebra. També podria succehir que 'l tal Monte no celebrés junta ordinaria á son temps reglamentari per por de un xubasco, lo que no seria la primera vegada que per' motius poderosos se ha prescindit de la junta anyal.

Per' avuy res mes. Estarem á la mira, y si arribés lo cas de que succehis algún de'ls contratemps previstos, publicarem lo titol de'l Monte y 'ls noms de'ls senyors que componen la Junta Directiva, á fi de que los associats no confonguin son Monte ab altre, ja que creyem n'hi ha algún mes que porta 'l mateix nom ó semblant, cosa que la vigent lley d'associacions no permet.

Per això hem dit de l'aludit: primer es fer l'home ans que 'ls malalts.

—La conferencia disposada pe 'l Consell Delegat de la nova Associació general *La Unión defensora del Socorro mutuo*, s'efectuará demá baix la presidencia de D. Aureliano Plaza y prenenthi part los dos directores de Montes fundadors inscrits, que ab aquell forman lo Consell Directiu.

Los temas que 's tractarán son:

«1.º Relación que en nuestra patria tiene el socorro mutuo con el estado social.

2.º Necesidad de defender, por medio de una unión práctica, los intereses del socorro mutuo.—Forma de realizarlo.»

Ahí van comensarse á repartir las invitacions a'ls Socios de Honor, Presidents de germandats, membres de juntas, associats, etcz., per' aquest acte important que tindrà lloch á dos quarts d'onze de'l dematí en lo Foment de'l Treball Nacional, (Plaza de Santa Ana.)

—Diumenje vinent se reunirá en junta ordinaria lo *Montepío del Santo Excehomo*.

—S'ha desfet la germandat de la Puríssima, de senyoras.

No hi havia diners: en cambi hi havia deutes. Tractan de reanimarla las mes animosas.

Veurem.

Reunions particulars

CENTRO CÓMICO-LÍRICO.—Ab la clássica comedia de Rodríguez Rubí, *La escala de la vida*, doná sa funció de reglament en lo teatro de Novedats, havent sigut dita representació de l'agrado de la concurrencia y haventse guanyat aplausos las Srtas. Prats (M. y C.), Sras. Garcia y Parejo, y 'ls Srs. Bosch, Piera, Bonnin y Coll.

La divertida comedia de Pitarra *Lo ret de la Sila*, doná

fi a la funció, obtenint un desempenyo mes que regular. Segons notícies, la junta está fent los preparatius per que 'ls pròxims balls de màscara que disposa per l' actual temporada, sigan tan brillants com en las anteriors.

CASSINO ARTESÀ. (*Gracia*).—Lo passat diumenge se posà en escena 'l drama *Lo port de salvació* y la pesa *Un pa com unas hostias*, essent molt de 'l agrado de la concurrència que aplaudí a 'ls intérpretes ab entusiasme. En lo desempenyo hi prengué part la Srta. Casao y 'ls Srs. Camps (que feu un bon *Joan*), Cussó, Amat, Casellas, Galindo y altres.—R. M.

LUZ DEL PORVENIR.—Lo prop passat diumenje va sèr posada en escena la comedia *Osts y mofis*.

La representació resultà una mica pesada degut a 'ls pochs ensaigs y a la falta d' estudi d' alguns executants donant això fredó a las escenas y fent passar desapercibits molts de 'ls xistes.

Hem d' exceptuar a 'l Sr. Blay, que hi feu un excelent *Platzeria*, y a la Sra. Puchol, que tèn domini de las taulas.—J. T.

Saló de descans

—Ja s' han comensat las classes en l' Institut Obrer graciense. Per ara n' hi ha de pàrvuls, elemental y superior, tant de noys com de noyas, diurnas y nocturnas, y ademès las especials de Calcul mercantil, Francès, Teneduria de llibres, Reforma de lletra, Dibuix, Solfeig, Piano y Cant.

Ja hi van bastants alumns.

La ensenyansa de l' Institut estarà ajuntada a totas las disposicions de la ley de Instrucció pública y demès vigents en la materia.

Aquesta naixent Societat va probar lo que val, concorent a la capta pública a favor de 'ls soldats inutilisats en Cuba y Filipinas, realisats en Gracia diumenje. Va recaudar molt, presentant sen ab sensilléz y elegancia millor que altrás que contan ab grans recursos.

—La empresa de 'l Circo Espanyol ha contractat a 'l distingit tenor d' ópera Sr. Bugatto, per' cantar algunas representacions de la ópera *Marina*. Això va proporcionar dijous un plé que va vessar de la mesura en quant a la cabuda de 'l local y en quant a la paciència de 'l públich.

Durant lo primer acte allò era un desfet: hi havia dos funcions, una a l' escenari cantant ópera y l' altra en los palcos y tendidos fent casi tragedia, perque hi va haver fins desafios, y la cosa acaba fent algú a 'l viu aquella antiga y célebre comedia *Lluven bofetones*.

Fem present a la empresa que se recordi que 'l Circo Espanyol és un teatro y no un magatzem per estibarhi personas.

—A propòsit. Dijous que ve s' donarà la funció a benefici de la triple Srta. Valdés; ab l' acte primer de *La tempestad*, tercer de *Campanone*, segon de *Las amazonas del Tormes*, y la parodia *Carmela*.

Desitjem que siga ben plé; pero no tant que arribi a haverhi escàndol.

—En la reunió de representants de la «Lliga de Catalunya» foren elegits pera formar la Junta permanent de aquest any los Srs. D. Antoni Sunyol (de Barcelona) president; D. Emili Sagué (de Girona) tesorero; D. Narcís Verdager y Callís (de Barcelona) y D. Joan Bta. Galí (de Tarrassa) vocals, y D. Lluís Marsans (de Barcelona) secretari.

S' acordà celebrar la vinent Assamblea en Vich los dias 25 y 26 Abril próxim, disposant per tema *La Administración* en los rams en que sia possible sa discussió pe 'l temps que s' disposarà y que a l' efecte escullirà la ponencia nombrada.

—Està citat a judici de conciliació un de nostres companys per D. Ramon Noguera y Escobet, matalassé, domiciliat a la plassa de Sta. Ana, 17, botiga «La Formal», per sèr aquell l' autor d' un sueltó en lo qual se bromejava la manera d' anunciar y a 'l mateix temps se contaba un quento de un matalassé que haventli entregat matalassos de crin animal los retornà plens de crin vegetal.

L' acte tindrà lloch dilluns a dos quartés de deu de 'l matí.

Nostre company hi acudirà a donar las convenientes explicacions.

—En la funció que disposa per demà la societat «La Trenyina» en lo teatro Lope de Vega, se estrenarà una gatada caballeresca escrita en vers per lo jove escriptor D. Agustí Causadías, ab lo titol de *Lo Compte de Sant Vicents*.

—En lo Cassino Artesà de Gracia tindrà lloch demà 'l vespre la primera representació de 'l drama en quatre actes y un prólech, original de 'l soci D. Joseph Casellas titulat: *La cibora azul*.

SANTASUSANA

Santasusana • Santasusana

MAQUINAS PER' CUSIR Y PER' FER MITJA

Aparatos de pèndrer dutxas

PREUS SENS COMPETENCIA

Carrer de 'l Carme, 34. — BARCELONA

ARXIU Y COPISTERIA

de vers y música

Joseph Bonnin

PUNTUALITAT Y ESMERO EN SERVIR

— Passatge de Madoz, núm. 5, 2.ª —

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums, de

• JUAN AYÑÉ •

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA

~~~~~ Especialidad en pianos de alquiler. ~~~~~
Guitarras desde 5 pesetas.

A CASARSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un sommier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas regilla, una mesa de noche con mármol, una mesa de comedor, seis sillas idem, un elegante espejo y perchas.

Además hay camas de Viena a 20 pesetas, y de matrimonio, a 35. Sillas de regilla a 44 pesetas docena. Juegos de lavabo Viena mármol a 24, y gran surtido de muebles de todas clases a precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde Asalto, 25

La gran Liquidación

La casa que da los muebles más sólidos y más baratos

UN MOBILIARIO NON PLUS ULTRA

Una cama de Viena ó de hierro (matrimonio), un sommier, un colchón, una cómoda con marmol, 6 sillas regilla, una mesa noche, un espejo, una mesa comedor, 6 sillas y un palanganero,

todo por 30 duros

Hay camas de Viena con somier, colchón y almohada

A 32 PESETAS

Riera Alta, núm. 48 - Barcelona

Imp. Pujol y C.^a, Tallers 45.—Barcelona